

V. NMR

Toegankelijkheid – Protocolakkoord – Territoriale spreiding – Toekennen van de erkenningen

Vraag nr. 478, gesteld op 8 oktober 2015, aan mevrouw de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, door de heer VERCAMER, volksvertegenwoordiger¹

De voorbije maanden werden er door de bevoegde regionale ministers twaalf bijkomende NMR-diensten toegewezen (vijf in Wallonië en zeven in Vlaanderen). Iedereen, ook de bevoegde Vlaamse minister Vandeurzen, is het er ondertussen over eens dat een NMR-dienst tot de basisuitrusting behoort van een ziekenhuis.

Hierdoor zal men immers het hoogste effect bereiken inzake verantwoord gebruik van het NMR-onderzoek, inbegrepen de substitutie van stralingsbelastende onderzoekstechnieken (CT) en het optimaliseren van de geografische toegankelijkheid.

Momenteel lopen de wachttijden op tot zes à acht weken waardoor er geen vlotte toegang is tot noodzakelijke onderzoeken. In heel België zijn er na de toewijzing van de laatste twaalf NMR's nog slechts negen ziekenhuizen die niet over een NMR beschikken (acht in Vlaanderen, nul in Brussel en één in Wallonië).

Dit is een uitermate discriminerende situatie voor de ziekenhuizen zelf zonder NMR, maar vooral ook voor de gezondheid van de patiënten van die ziekenhuizen, die vaak nog pijnlijke verplaatsingen moeten maken naar andere ziekenhuizen.

Het Federaal Kenniscentrum voor Gezondheidszorg (KCE) dringt er al langer op aan dat alle diensten medische beeldvorming over een NMR zouden moeten beschikken. De Vlaamse Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin pleit in een zeer recent advies (26.06.2015) er eveneens voor om op zeer korte termijn in elk Vlaams ziekenhuis een dienst medische beeldvorming met NMR te hebben. Dit blijkt vandaag echter niet mogelijk te zijn omwille van de federale programmatie.

Toch is het mogelijk om op een budgetneutrale manier te zorgen voor een NMR in elk Belgisch ziekenhuis. De financiering van de NMR-toestellen verloopt immers via drie kanalen: A3 (investering) en B3 (werking) van budget van financiële middelen (BFM) en via de nomenclatuur (honoraria). A3 is nu bevoegdheid van de Gemeenschappen en deze kunnen zelf beslissen, maar B3 is onderdeel van het huidige BFM (uw bevoegdheid).

Ook hier kan de budgetneutraliteit bekomen worden zegt de adviescommissie doordat de onderhoudskosten bijvoorbeeld met ruim 5 % gedaald zijn en de huidige werkingskost kan gespreid worden over alle bestaande NMR's met de nog negen te installeren NMR's.

1. Bulletin nr. 049, Kamer, gewone zitting 2015-2016, p. 178.

Ook de radiologen hebben er alle belang bij het aantal CT-onderzoeken te doen dalen bij toename van het aantal NMR-onderzoeken omdat de financiering van de honoraria gebeurt met een gesloten budget.

Om de doelstelling om in elk ziekenhuis een NMR als basisuitrusting te kunnen realiseren, is het echter nodig dat u op korte termijn het programmatiekader aanpast.

1. Wat is uw standpunt over een NMR als basisuitrusting in elk ziekenhuis?
2. Zal u het programmatiekader met betrekking tot NMR op korte termijn aanpassen? Indien niet, wat zijn de redenen daarvoor?

Antwoord

Binnen het goed gebruik van medische beeldvorming volgens de guidelines, de verschuiving van CT-onderzoeken naar NMR-onderzoeken en de vermindering van de stralingsbelasting voor de bevolking speelt NMR een essentiële rol. In overleg met de sector werd dan ook het protocolakkoord inzake medische beeldvorming opgesteld om de toegankelijkheid van NMR gecontroleerd te verhogen.

De NMR-toestellen, waarvoor de Gemeenschappen in het kader van de eerste uitbreiding van de programmatie de erkenningen moeten toekennen, zijn nog niet operationeel. Eens deze toestellen operationeel zijn, zal een gezamenlijke interfederale evaluatie en overleg worden georganiseerd. Hierbij zal rekening worden gehouden met de noden en de budgettaire mogelijkheden.

De hoeksteen van het protocolakkoord inzake de medische beeldvorming is een vlotte verschuiving van CT-onderzoeken naar NMR-onderzoeken. Dit is enkel mogelijk wanneer de uitbreiding van de NMR-programmatie garanties biedt voor een onderbouwde territoriale spreiding. Het protocolakkoord voorziet al in de stapsgewijze uitbreiding met evaluaties die het mogelijk maken om een goede territoriale spreiding te garanderen.

Het toekennen van de erkenningen is de bevoegdheid van de Gemeenschappen. Sinds de zesde staatshervorming zijn de Gemeenschappen bovendien bevoegd voor eventuele wijzigingen aan de erkenningsnormen. De Gemeenschappen hebben zich in het protocolakkoord geëngageerd voor een goede verdeling van de NMR-toestellen.

De uitbreiding van de NMR-capaciteit gebeurt gefaseerd. Het uiteindelijke doel van deze uitbreidingen van de programmatie, is het creëren van voldoende beschikbare NMR-capaciteit. Hierdoor zal op termijn elke voorschrijver en elke radioloog gebruik kunnen maken van het meest aangewezen onderzoek op basis van de guidelines voor goed gebruik van medische beeldvorming. Dit actieplan met de verschillende stappen werd in 2014 geformaliseerd in een protocolakkoord. Het vraagt tijd vooraleer de toestellen operationeel zijn, de situatie geëvalueerd kan worden en over een volgende uitbreiding kan worden gesproken.